

Její život

Jaromír Matoušek o své básnické prvotině říká: „Básně jsou výběrem z tvorby let 2004 až 2005. Tyto dva roky jsem psal pravidelně jednu za týden. Vždy v pátek. Víkend nic. V pondělí se mi pravidelně začínal objevovat na hrudi těžko definovatelný slabý tlak. Musel jsem provést jakousi diferenciální diagnózu, zda se jedná o neurózu, zamilovanost nebo tvorbu. Moje básnění somatizovalo. Ve středu jsem míval pocit, že vnější svět se mi nepříjemně prolamuje do těla. Ve čtvrtek večer bývalo pravidlem, že jsem měl v mysli první verš. V pátek brzy ráno jsem sedl k počítači, napsal ten první verš a k němu téměř bez oprav připsal zbytek básně. Do hodiny mně byl jasný název. Zbytek dne jsem býval nepoužitelný. Dnes je mi jasné, že psaním básniček jsem se vyhýbal povinnostem. Jakým, je mé tajemství. Lidé, kteří v některých básních vystupují, jsou konkrétní. Poznali by se okamžitě. Vzájemně jsme to spolu nemívali jednoduché. Vždy jsem si přál mít knižní vydání svých básní. Nikdy jsem pro to nic neudělal. Letos nastala šťastná shoda okolností a já musel v zásadě překonat jenom svůj stud. V tom mi pomohli moje partnerka Anna, Miloň Čepelka coby laskavý recenzent a nakladatel Josef „Pepson“ Snětivý.“